

vijo na prodaj. V ta odsek so bili izvoljeni g. dr. J. Vošnjak, g. Iv. Tušek in g. M. Žakelj.

Poslednjič imam sl. odboru naznaniti, da se je od poslednje odborove seje 9. junija oglasilo 257 prosilcev, ki želé sprejeti biti med Matične ude, in sicer gosp. dr. Ferd. Pogačnik, odvetnik na Dunaji, in g. Matija Strnad, kaplan v Žalcu, med ustanovnike, vsi drugi pa med letnike. Ako odbor sprejme vse, bode glavni knjigi zadnja številka 2544. (Odbor soglasno sprejme vse.)"

3. Pred obravnavo tretje točke predlaga g. prvosednik, naj se prihodnjemu odboru prepusti uravnati tajnikovo službo.

Gosp. dr. Krek meni, naj bi se to koj odločilo, ter vpraša, kaj je odsek predlagal skleniti. — Gospod dr. Costa v imenu odsekovega pové, da je odsek po predlogu g. dr. Vončine soglasno sklenil nasvèt: gledé na 36. in 37. §. opravnega reda naj odbor g. Antona Lésarja naprosi, še dalje opravljati tajništvo — s pristavkom dr. Razlagovim: naj se občnemu zboru pri obravnavi proračuna ta stvar predloži v konečno določbo. Ker §§. 36. in 37. opravnega reda ne more premeniti odbor, zato naj prihodnji odbor v prvi skupščini vpraša, ali kdo izmed odbornikov prevzame tajništvo. — Gosp. dr. Razlag pravi, da g. dr. Costa ni na tanko poročal; da je on govoril tudi o tem, da se v prihodnji proračun postavi znesek za posamna upravna opravila; tajnikova opravila, da se imajo na tanko določiti in naštet; še le potem naj se vpraša: ali kdo izmed odbornikov prevzame ta posel. — Gosp. dr. Costa odvrne, da je prav na tanko poročal, kajti on si je brž bil zapisal dr. Razlagov nasvèt in gospoda odbornika vprašal, ali ga je prav zapisal ali ne, a ni bilo nobenega ugovora. Tajnikova plača pa je ločena v proračunu. — Gosp. dr. Razlag želi, naj se pové, katera opravila ima opravljati tajnik, in kolika plača naj se mu odloči. — Gosp. dr. Costa odgovori, da 35. §. opravnega reda pod črkami a) — h) na drobno našteva vsa tajnikova opravila. — Gosp. dr. Bleiweis izreče svoje začudenje nad tem, da v začetku 9. društvenega leta morejo biti komu tajnikova opravila neznana.

4. Odbor je z dvema tretjinama glasov sklenil, da se pisateljem za korekturo njihovih spisov ne dá nagrada.

5. Račun in proračun naj se, kakor sta bila sestavljena, predložita VIII. občnemu zboru.

6. Odbornik g. A. Lésar prebere poročilo, katero je spisal za občni zbor. Nikdo izmed odbornikov nič ne ugovarja ter tudi nič ne pristavi.

7. O knjigah za prihodnje leto predlaga gosp. dr. Costa, naj se ta skrb prepusti prihodnjemu odboru. Odbor soglasno pritrdi.

8. Gosp. dr. Krek želi, da bi se knjižnica matična vredila po načelih §. 39. in 40. opravnega reda, ter predlaga: naj Matica zvezo vzajemne književnosti ponudi: a) občestvu ljubiteljev istorij i drevnostej rosijskih v Moskvi, b) občestvu filolog. v Voroneži in c) Bolgarskemu učenemu društvu v Brajli. (Odbor soglasno pritrdi.)

Gosp. prvosednik vpraša: ali ima še kdo kaj opomniti. Ker se nikdar ne oglasi, sklene skupščino ob 3/4 8. uri. —

Zapisnik o številjenji glasov

od p. n. družbenikov „Slovenske Matice“ dne 26. sept. 1872. pri volitvi 11 odbornikov oddanih.

Podpisani odbor, v občnem zboru „Matične slovenske“ gledé §. 25. opr. reda od predsednika imenovan, je v papir zavite prejel vse v čitalnični dvorani oddane liste, v Matični sobi koj jih zapečatil z raznimi pečatniki in skrutinoval dne 26. septembra t. l. od 4. do 8 1/2. ure

zvečer, dne 27. septembra t. l. od 6. do 9. ure zvečer in dne 29. septembra t. l. od 9. do 12 1/2. ure dopoldne. Listi so se vsakikrat pri nehanji skrutinovanja z raznimi pečatniki zapečatili in vselej odpečatili pričo vseh odbornikov, kateri s tem spoznavajo, da se je vse v redu našlo.

Pri začetku skrutinovanja se je sklenilo, da se skrutinovanje vrši nejavno, kakor vselej doslé.

Oddanih glasov v vsem skupaj je bilo . 1494

Izmed teh je bilo za neveljavne spoznanih 13

Vsled preklicev je bilo odštetih glasov . 16

Izvoljeni so v odbor Matičin sledeči gospodje:

Dr. Leon Vončina z 1441 glasovi,

dr. J. R. Razlag z 1160 „

France Kosár z 820 „

Mih. Herman z 812 „

dr. Strbenec z 801 „

dr. Tonkli s 796 „

Ivan Tomšič s 793 „

dr. Poklukar s 788 „

Drag. Šavnik s 787 „

Andrej Winkler s 786 „

Franc Sovan stareji s 777 „

Ostali glasovi so se razcepili na sledeče gospode:

Dr. Pogačar 691, — P. Grasselli 674, — dr. Mencinger 674, — dr. Vošnjak 673, — dr. Gršak 673, — dr. Samec 657, — Mat. Vodusek 664, — Iv. Žuža 660, — Jos. Jurčič 651, — M. Močnik 304, — Fr. Levstik 19, — Iv. Macun 13, — J. Stritar *) 10 glasov. — Nekoliko gospodov družbenikov je dobilo še manj glasov.

V Ljubljani 29. septembra 1872. leta.

Dr. E. H. Costa, predsednik Matice.

Jan. Murnik, Ivan Vilhar, Hugo Turk, A. Lésar, Jan. Flis.

I. občni zbor „Glasbene matice“

v Ljubljani.

Občnega zbora „Glasbene Matice“ dne 25. u. m. se je blizo 100 udov vdeležilo. Začasni prvosednik g. Franjo Ravnikar je s sledečim nagovorom sejo začel:

Slavni zbor! Ustanovilo se je društvo „Glasbena matica“. Njeno pomenljivo imé Vam naznanja, da glavni in edini njen namen je, gojiti národno glasbo (muziko), in da prihodnjemu odboru in družabnikom bode nalog, kakor pridne bučelice nabirati doslé še neizgubljene narodne pesmi, vsestransko in vzajemno razvijati in pospeševati umetno glasbo in petje, ter to v srečno edinstvo in celoto spraviti. Ugovarjal bo morebiti marsikdo, da národna društva, banke in drugi zavodi rastejo kakor gobe iz tal, da skoraj nam bode butara pretežka, vse to vspešno, duševno in materijalno podpirati. Al netežaven mi je odgovor na ta ugovor, ker čem bolj se razvija narodna čut, čembolj se pravemu domoljubu odpró oči, da si ogleda očetnjavo, tem bolje vidi, da povsod in vsegdar je treba marljivo obdelovati polje zapuščene, dremajoče narodnosti, in da največ ledine je ondi, kjer bi imela cvesti in veselo rasti glasba, kjer bi imelo čuti se zbrano milo domače petje, da vzbudi v odpadlih sinovih ljubezen za domovje, da kliče na delo zaspance, da zbira onemogle in hirajoče, da brani vsak razkolj med domačini, da v sladkih harmonijah poje mir, spravo in slovo. Zarad tega se je gosp. Valenti, čitalničnemu pevovodju in stvaritelju „Glasbene matice“, rekel bi, nenadoma posrečilo najti za narodno glasbo zanimajoče se članove osnovalnega odbora, a ravno tako nenadoma je meni kot nestrokovnjaku došla čast, postati začasni prvosednik. Od-

*) Vsaj ni Matičar!

stopivši danes s tega častnega mesta Vas morem zagotoviti, da imenovani odbor je v kratkem času svojega obstoja vsestransko pripravljaval pot za prihodnjo delovanje, kar boste razvideli iz sledečih poročil tajnika in blagajnika, in lahko Vam bode izmed lepega števila udov najti sposobnih mož, katerim se bo z mirno vestjo mógla izročiti daljna, gotovo srečna osoda Matice naše. — V ta namen bodite vsi srčno pozdravljeni, posebno pa Vi, častiti učitelji, ki imate nad vsemi drugimi stanovi eminentno vednost v glasbi, ki Vam je dana taka lepa prilika bodi-si v tihem selu ali v mesticu, v hvaležnem krasnem svojem poklicu delati za vse, kar vzvišuje narod. Vam izročujemo našo deco, da je dobro odgajate in da vsajate v mlada srca seme pravega značajnega domoljubja; od Vas se nadejamo, da ostanete vedno zvesti in delavni sinovi Slovenije. Vi gotovo ne boste naših slovenskih starišev in naših otrok v naših nadah varili; od Vas posebno „Glasbena matica“ pričakuje, da jej boste vestni podporniki. (Glasovi: Hočemo!) Pristopite društvu, ali če Vam materialno stanje tega ne pripušča, delajte, vzbujajte in nabirajte! Plačilo za trud in delo naši bodete v lastni zavesti in v naši hvaležnosti. Na zdravje! (Dobro! živio!) —

Po tem začasni tajnik g. Valenta, ki je stvarnik tega društva, poroča o delovanji osnovalnega odbora in med drugimi pravi:

4. junija t. l. predložila so se pravila c. kr. dežel-nemu predsedništvu v Ljubljani in z dopisom od 14. dne istega meseca je tukajšnji magistrat osnovalnemu odboru naznanil, da je c. k. deželno predsedstvo osnovo društva pod imenom „Glasbena matica“ dovolilo. Osnovni odbor se je potem zbral prvokrat 21. julija t. l. v seji, pri kateri si je izbral začasno za predsednika gosp. Franjo Ravnikarja, za podpredsednika gosp. Antona Jentl-na, za blagajnika gosp. Franjo Drenik-a in mene za tajnika. Posvetovalo se je v seji zarad vabila k pristopu, izvolil se je odsek za razpošiljanje vabil in sklenilo se je, da se nastavijo koj poverjeniki.

V drugi seji, ki je bila 4. avgusta t. l., se je med družim sprejel tajnikov nasvet, da stopi „Glasbena matica“ v zvezo s „česko „hudbeno matico“, s hrvaškim pevskim društvom „Kolo“ v Zagrebu in s slovanskim pevskim društvom v Beču.

8. dne t. m. je bila seja združena z učiteljskim odborom, v kateri se je živa vzajemnost vzbudila med učitelji in odborom „Glasbene matice“ in se hoče tudi za dalje gojiti do nerazrušljive prijateljske vezi.

Zadnja seja osnovalnega odbora je bila dne 19. septembra; posvetovalo se je zarad današnjega občnega zbora in o veselici, katero je napravila včeraj „Glasbena matica“ čestitim gospodom učiteljem na čast.

Slavno društvo „slovenskih pisateljev“ je „Glasbena matica“ povabilo k Preširnovi slavnosti v Vrbi na Gorenškem. Vdeležili so se te slavnosti gospodje odborniki: Franjo Ravnikar, Drag. Žagar, Peter Grasselli, dr. Drag. Bleiweis, Anton Nedved, Franjo Drenik, Andrej Praprotnik in Vojteh Valenta.

Dosedaj je 30 gospodov prevzelo poverjeništvo, društvenikov se je dosedaj oglasilo 134, in sicer 14 ustanovnikov in 120 letnikov. Oživiljenje društva je toraj zagotovljeno; porok temu je tudi to, da so od mnogih strani došli odboru spodbudljivi pozdravi in dopisi, iz katerih se razvidi, da je rodoljubom mar za napredek narodne glasbe. Vsi časniki slovenski pozdravili so — rekel bi — navdušeno našo družbo in s krepko besedo podpirali naše prizadevanje. Hvala jim! (Živili!)

In kdo tudi ne bo prijatelj našega podvzetja, le oni ne, ki ne vé, kako neprecenljiv vpliv ima glasba do človeškega čustva in mišljenja. Vsi kulturni narodi

so gojili in gojijo glasbo, povsod častijo glasbene skladatelje in umetnike, vsi omikani narodi nabirali so in še nabirajo narodne pesmi, zakaj bi mi zaostali? (Dobro!)

Če tudi mi še nimamo glasbenih klasikov na izbiro, kakor so na priliko ruski Glinka, Serof, francoski Mehul, Gounod, laški Palestrina, Rossini, poljski Chopin, nemški Beethoven, Mozart itd., imamo vendar le vže nekoliko prav izvrstnih kompozicij domačih ali vsaj sorodnih skladateljev, kakor so: Kamilo Mašek, Davorin Jenko, Miroslav Vilhar, brata Benjamin in Gustav Ipavic, Gregor Rihar, Potočnik, Fleišman, Vavken, Anton Nedved, Anton Förster in drugi, ki so nam lepo število neprecenljivo dobrih napevov zložili, kateri so že razširjeni med narodom, ali pa še čakajo ugodnejšega časa, da pridejo v natis in med svet slovenski.

Da nimamo večega števila glasbenih umotvorov in umetnikov, tega nismo mi krivi, kajti znano je, da Slovenci ljubijo glasbo, da imajo krepke glasove in veliko naravne čuti za glasbo. Krivo je temu le to, da nam manjka v Sloveniji zavodov, v katerih bi se mogli naši pevci in instrumentalisti više izuriti in glasbeno izobraževati. Glasbena matica mora toraj s časom, ako Bog dá srečo, na to delati, da se ustanovi v Ljubljani viši glasbeni zavod, to je, konservatorij ali pa vsaj učilnica za organiste. (Dobro!)

Prihodnjemu odboru priporočam posebno, da bi pred vsem skrbel za nabiro narodnih pesmi in za izdavo šolskih učilnih pripomočkov. Naj bi tedaj organiziral po celi Sloveniji nabiralcev narodnih pesmi, naj bi skrbel, da se dobijo spisatelji naučnih knjig, kakor so pevonauk, nauk za glasovir in navod za igranje na goslih, dalje tudi, da pride kmalu prvi zvezek šolskih pesmi na svitlo.

Prvo leto se pač ne bo moglo čestitim udom mnogo podati, vendar gotovo je, da še letos udje dobijo prvi sad društvenega delovanja.

Nadjati se pa je, da se pomnoži število družbenikov še za veliko, ker „Glasbena matica“ je prevažna, da ne bi našla vsestranske podpore.

Konečno le še prosim čestite gospode učitelje, naj bi prav krepko podpirali to društvo, ker oni so v prvi vrsti odmenjeni delati za národno omiko; naj tedaj tudi oni skrbijo za glasbeni napredek, naj delajo kar je mogoče, da se narod uči pravilnega estetičnega petja, posebno pa, da se šolska mladina izuri v petji in instrumentalni glasbi. Ako bodo vsi učitelji slovenski v šoli in cerkvi marljivo gojili glasbo, ne bode dolgo, da postane celi slovenski narod velikansk pevsk zbor, ki bo s ponosom navdušeno zapel:

Povzdignimo krepke glase

Domovini v slavo!

(Dobro! živio!)

Slovensko slovstvo.

* J. Godina-Verdelski je dovršil svojo knjigo spisano na 484 stranéh pod naslovom: „*Opis in zgodovina Trsta in njegove okolice* — z vvrstitvijo kratkega geografičnega in zgodovinskega pregleda starih in sedanjih Slovanov, kakor še tudi kratke omembe njihove osode in omike“. — Nje zadnji, to je, 30 snopič se je razdelil te dni med naročnike. Sicer ostalo mu je, kakor nam piše, še 95 iztisov omenjene knjige, ki se dobé pri njem v Trstu (Via Farnedo v hiši šte. 28). Cena znese dva goldinarja za vsak iztis; ako pridejo pa v knjigarnicah na prodaj, bo znesla dva goldinarja in 50 soldov (krajcarjev). — Kar se tiče v „Novicah“ in še v drugih slovenskih časnikih že omenjene knjižice: „Kratek pregled vesoljnega svetá sploh, in posebno naše zemlje“, oddajal se bo odslej vsak nje iztis samo za 15, ne tedaj več za 25 soldov, kakor

pomrli: Blaznik Jožef, Čepon Anton, Eger Rozalija, dr. Melcer Rajm., Wolf Anton, Gregel Janez, dr. Prelog Matija.

Število ustanovnikov se je toraj za eno pomnožilo. Društveniki so prejeli:

1) za 1871. l. tretji snopič slovenskega atlanta, in sicer: Afriko, Avstralijo in evropsko Rusijo.

2) za 1872. leto a) Prirodopis živalstva s 490 podobami, in b) Prirodopis rastlinstva s 350 podobami.

Poslednji dve knjigi je vis. c. kr. ministerstvo za uk z ukazom od 3. avg. 1872. leta, št. 8186, potrdilo za rabo v srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom.

Če tudi imajo častiti društveniki v rokah tiskan račun od 1. julija 1871. leta do 1. julija 1872. leta in ga bode sl. zboru bral g. blagajnik, vendar ne bode odveč nekoliko spregovoriti o njem. — Pred vsem je opomniti, da so v letošnji račun sprejeti glavni stroški za 1871. leto in vsi za 1872. leto, in sicer zato, ker so knjige za 1871. leto dovršene in plačane bile še le konec januarja t. l., knjige za 1872. l. pa že pred 1. julijem 1872. leta.

Stroški za 1871. leto vzeti v letošnji račun, znašajo 4557 gold. 81 kr., stroški za 1872. leto pa 6180 gold. 87 kr.

Dohodki z ostanki lanskega računa znašajo 12.493 gold. 5 kr., stroški pa 10.738 gold. 68 kr., ostaja toraj imetka 1754 gold. 37 kr.

Vsled 18. §. pravil Matičnih bilo bi se smelo za 1872. leto potrošiti le 5395 gold. 21 kr., potrošilo se je pa 6180 gold. 87 kr., toraj preveč 785 gold. 66 kr.

Ker po lanskem računu ni nič ostalo za stroške in se je letos za stroške, ki zadevajo 1871. leto, plačalo 4557 gold. 81 kr., zato ves dosednji presežek znaša 5343 gold. 47 kr.

Ta presežek bode treba pri prihodnjih stroških sčesoma prihraniti in vložiti med Matično glavnico. To se bode zgodilo s tem, da se iztirjajo vsi zaostali doneski Matičnih udov, kateri znašajo 2000 do 3000 gld. (med temi je skoro polovica doneskov za 1872. leto, kakor kaže opomba k št. 2. b.) in da se v prihodnjih letih manj potroši, nego bi se smelo po dohodkih.

Vsled presežka se je Matična glavnica od 52.344 gold. 20 kr. na videz znižala na 48.186 gold. 19 kr., toraj za 4258 gold. 1 kr., toda če jej prištejemo: a) vrednost ostalih knjig, ki znaša najmanj 2000 gold., b) zaostale doneske le z 2000 gold., in c) vrednost inventara, ki je izpuščen v letošnjem računu s 5000 gld., toraj skupaj 4500 gold., razvidi se, da se je premoženje prav za prav še le pomnožilo, in sicer za 242 gld. 1 kr.

Dveh darov, ki sta došla Matici, omenil je že gosp. predsednik v svojem govoru.

Konec tega razgleda denarnih Matičnih zadev ne bode neopravičena prošnja do čast. družbenikov, naj bi po pravilih §. 3. redno in sicer vsaj v prvi polovici, to je, do 1. julija vsacega leta plačevali letne doneske.

V delu je IV. snopič slov. „atlanta“ obsegajoč: Nemčijo, Italijo in evropsko Turčijo.

Dovršen in za natis pripravljen je rokopis 4. snopiča Schoedlerjeve knjige „Prirode“.

Izdeljujejo se: a) Slovenskega Štajarja 2. in 4. snopič; b) Slovanski narodopis 1. in 2. del; c) Stanko Vrazova slovstvena slovenska zapuščina in narodno blago; d) knjige o človeških delih, 1. knjiga.

V presojevanji je rokopis dr. L. Tomanovih še nenatisnjenih pesem.

Za „Letopis“, ki za 1872. leto zarad pomanjkanja novcev ni mogel na svetlo, g. predsednik in uredovalec hrani nekoliko rokopisov. Da se ne pretrga vrsta Ma-

tičnih „Letopisov“, bode se izdal „Letopis“ združen za 1872. in 1873. leto.

Po 8. občnem zboru je odbor imel tri skupščine, in sicer: XXIV. 7. marcija 1872. l., XXV. 9. julija 1872. l. in XXVI. 25. septembra 1872. leta.

V djansko zvezo književne vzajemnosti je Matica stopila z „imperatorsko universiteto v Varšavi“.

V darežljivosti do knjižnic ljudskih šol in društev tudi letos odbor ni opešal. V dar so bile knjige poslone: 1. okrajnemu šolskemu svetovalstvu goriške okolice, 2. Rojanski čitalnici, 3. Senožeski čitalnici, 4. Živinogradski šoli v Ljubljani (Rastlinstvo), 5. Radošiški okrajni učiteljski knjižnici, 6. Šolski knjižnici v Zabnici na Koroškem, 7. Privatni šoli v Motniku.

Pa tudi Matični knjižnici je došlo mnogo knjig od društev in zavodov, s katerimi je Matica v djanski zvezi književne vzajemnosti. Vse te knjige, že omenjeno Zalokarjevo knjižnico, in njegove rokopise, ki se vrsté Matični knjižnici, naznani prihodnji „Letopis“.

Odbor v svesti si, da je marljivo delal le Matici na korist, svojo srčno zahvalo izreka gg. poverjenikom in vsem, ki so ga podpirali v njegovem prizadevanji. Vesela zavest, da slovenskemu narodu pomagajo množiti slovstvo, naj jim tudi v prihodnje sladki ne mali trud; mnogo je že dovršila Matica, a mnogo jej še ostaja dela. Naj bi prihodnje leto izmed prvih rodoljubov nikogar ne manjkalo v vrsti matičarjev. Naj bi doživeli še mnogo tacihi dni, kakoršen je bil včerajšen dan, ko je blizo 200 udov pripeljal Matici“.

(Dalje prihodnjič.)

I. občni zbor „Glasbene matice“ v Ljubljani.

(Konec.)

Prvosednik popraša, ali ima kdo k tajnikovemu sporočilu kak nasvet ali katero željo dodati.

Oglasí se učitelj g. Škofljek iz Mozirja, ter stavi predlog, da bi se porazumel odbor „Glasbene matice“ z odborom „Učiteljskega društva“ zarad izdavanja učilnih pripomočkov; dalje izreka željo, naj bi se izdal pevonauk za srednje in ljudske šole in da pride kmalu prvi zvezek šolskih pesmi na svetlo. — Učitelj gosp. Stegnar iz Idrije se sicer zлага s Škoflekovim predlogom, opomni pa, da so denarne razmere, kar se tiče šolstva, po deželi jako žalostne, da otroci še najpotrebnejših šolskih knjig nimajo, ker si jih ne morejo kupiti. Ravno tako bode tudi s pevonaukom in šolskimi pesmami. On je toraj le v tem slučaju za izdavo pevonauka in šolskih pesmi, ako so namenjeni samo za učitelje, ne pa tudi za otroke. Da se pa zljajša učenje petja po notah v šoli, nasvetuje, naj bi društvo njegove v razstavi učilnih pripomočkov razobešene stenske table po cinkografiji tiskati dalo in ljudskim šolam razprodalo; potem ne bode treba posamesnim otrokom drugih pripomočkov kupovati. — Učitelj g. Kunšič priporoča Stegnarjeve stenske table ko praktično sredstvo za pevonauk v ljudskih šolah. — Učitelj g. Miklosič iz Maribora ni za to, da bi se otroci vže v 1. razredu po notah peti učili, še le v 2., 3. in 4. razredu naj se to vpelje; za tega del nasvetuje, naj bi se najpoprej prav lahke in kratke pesmice za male otroke izdale. — Gosp. Stegnar ugovarja na to, da, ako se dete v 1. razredu 25 črk slovenskega jezika nauči, zakaj se ne bi tudi 7 glavnih glasov naučilo; on vé iz lastne skušnje, da se otroci lahko tega navadijo, ker je v idrijski šoli v vseh razredih z velikim vspehom petje po notah učil. Naj se njegove stenske table od strokovnjakov pregledajo, ali vstrežajo pedagogičnim

tirjatvam; če ne, naj se popravijo in potem izdajo. (Dobro!) — Gosp. Förster stavi predlog, naj se prepusti odločitev o tem prihodnjemu odboru, on je za konec debate. (Se sprejme.)

Blagajnik g. Drenik sporoča, da je imelo društvo do sedaj dohodkov 142 gld., stroškov pa 21 gld. 2 kr., v blagajnici je tedaj še 120 gld. 98 kr. ostalo. Prvosednik potem naprosi družbenike, naj volijo nov odbor po §. 8. društvenih pravil.

Prof. g. Josip Stare nasvetuje, naj bi se predlagale sposobne osebe, da se potem izvolijo per aclamationem v odbor. (Se sprejme.) Po kratkem razgovoru se izvolijo sledeči gospodje: za prvosednika Franjo Ravnika, za blagajnika Franjo Drenik, za odbornike Anton Jentl, Anton Nedved, Drag. Žagar, Peter Grasselli, Andrej Praprotnik, Leopold Bélar, Viktor Bučar, Josip Noll, dr. Ambrožič, Vojteh Valenta, — vsi ti za Ljubljano; — gospodje: Feliks Stegnar, Stojec, Matija Šusteršič — za Kranjsko, — gospodje: Miklošič za Štajersko, Stöckl za Koroško, Hribar za Goriško, Cvek za Primorsko, Gerbic za Hrvatsko.

Učitelj g. Podobnik zahteva, naj se poverjeniki naznanijo po časnikih, da ljudstvo izve, kdo ima pravico društvo zastopati. — Gosp. Miklošič želi, naj bi se naprosili nekateri izvrstni slovanski kompoziterji, da za društvo zložijo nekoliko kompozicij. — Učitelj g. Papler razloži potrebo, da „Glasbena matica“ tudi skrbi za lahke cerkvene kompozicije. — Gosp. Valenta zagotovi, da bo odbor v prvi vrsti ozir jemal na šolske in cerkvene pesmi, vendar bo tudi treba skrbeti za to, da dobijo vže bolj izurjeni pevci in igralci tudi kako umetnejše delo v roke. Ker se nikdo ne oglasi več, obljubi gosp. prvosednik, da se bo vsem danes razodetim željam po mogočosti vstrezalo ter se konečno zahvali zboru za živo udeležbo.

Dopisi.

Iz Gorice 6. okt. —r— Prof. Haberlandt, ravnatelj tukajšnjega poskuševališča svilorejskega, nas zapusti in gre za profesorja na veliko gospodarsko učilišče na Dunaj. Težko da ga bode nadomestil sposoben mož, kajti italijanuhom tukajšnjim kakor nemčurjem vašim ni nič mar za pravi napredek domačega gospodarstva; oni v vsem uganjajo le politiko in najraje ono, ktera gleda čez meje avstrijske! Lepega vspeha za povzdigo slovenskega kmetijstva smo pričakovali, ko se je odprl slovenski oddelek na kmetijski naši šoli, in nismo se motili, kajti vrli gosp. profesor Povše je s svojim tehtnim in lahko umevnim podukom vnel srca naših kmetov za umno gospodarstvo, za napravo vinorejskih društev, za povzdigo vinstva itd. Al zdajci žalibog! žuga vsemu temu propad, kajti kmetijsko šolo hočejo prenesti v Kormin, to je, na laško mejo, s to preselitvijo pa vzamejo slovenskemu učilišču učence in tako podvežejo žile temu zavodu. Zagovarjajo sicer to preselitev z družimi razlogi; al kdor ni popolnoma gluh in slep, razvidi, da nimajo namere druge, nego to, pokopati slovenski oddelek šole kmetijske. Skušnja bode kazala, ali sem govoril resnico ali ne.

Iz Zavca 4. okt. x-y. — Ako stara zarotnica: „eden za vsakega — vsi pa za enega“ je resnična, morem misli nekaterih delničarjev „Nar. tiskarne“ razodeti. Te dni bila je kopica gorečih privržencev „Slov. Naroda“ v Celji skupaj, ki so eno pa drugo ugibali; jedro vseh debat bilo pa je: „Dr. Costa mora pasti“. Ko enega tistega zarotnikov vprašam, sukal se je, kakor da bi bil v zadevah Matičnih neveden Izraelec. „Kaj pa se tolikanj togotite zoper dr. Costo in dr. Bleiweisa?“ „Zato — mi odgovori narodovec — zato, ker hočeta, da

bi Matica svojo tiskarnico imela; ako jo pa ona ima, je národna tiskarnica v zgubi, in naš časopis „Slov. Narod“ utegne poginiti, tem več, ako Matica, kakor slišimo, začne svoj list izdajati“. „Najboljše bi bilo — pravi dalje — da bi Matica z našo tiskarnico se združila, in ona „Slov. Narod“ izdajala, kajti njeni namen mora biti omika ljudstva!“ — Na to odidem in si mislim: No! zdaj sem vendar na svoja ušesa na pravem studencu pravo zvedel; tedaj le grda sebičnost vodi take apostole „omike in svobode!“ Res za vas brezverne liberaluhe bilo bi tako že dobro in prav, a Bog se usmili našega slovenskega ljudstva! — Čuvajte toraj pošteni Slovenci, da Matica ne pride v roke brezverskih janičarov. „Novice“, „Danica“, „Glas“, „Gospodar“ in drugi potegnite zvitim omikalčarjem šemo z obraza in bodite prepričani, da pošteni narod slovenski stoji za vami!

V Ložu 5. vinotoka. — Napačnih občinskih zadev ne morem več zamolčati. Popred je občinski zastop delil gozd po zemljiščih (gruntih), zdaj pa, ko so farno šolo popravili in jo vzdignili za eno nadstropje, jim pa kar na enkrat v glavo pride, da ti stroški, ki pridejo na našo občino, morajo se razdeliti po hišnih številkah; naj bode vže bajtar, polovičar, gruntar z enim ali z dvema, tremi ali štirimi grunti, vsi morajo enako plačati. To je vendar strašanska krivica! Zmirom smo slišali, da se od berača ne more toliko terjati kakor od bogatina, in da pri cesarskih davkih velja razmera, da ta plača več, kdor več ima. Kdo tedaj je županom in njihovim svetovalcem dal pravico, pri občinskih davščinah drugač postopati, kakor tako, da se one razdelé po razmerah direktnih (gruntnih in družih taci) davkih?! Taka razmera je pravična, ker zadene vsacega toliko, kolikor more nesti. Če je nekdanj morebiti bila navada taka, da se je po hišnih številkah razdelil davek za šolo itd., je moglo to le nekdanj veljati, ko so šole in davki bili vse drugačni. Dandanes bila bi stara navada le nova krivica. Zarad tega je šla tudi pritožba do sl. deželnega odbora v Ljubljano, podpisana od 52 hišnih gospodarjev. Trdno se zanašamo na pravično rešitev pravične naše pritožbe.

V Motniku 2. okt. (Srčno zahvalo sl. Matici) za naši šoli dobrotljivo poslanih 13 knjig različnega obsega za šolsko rabo izrekujem v imenu njenem. Tej očitni zahvali sl. Matici slovenski pa dodajam pristrčno zahvalo blagemu gosp. G. Križniku, ki si je ljudomilo prizadjal, da je zasebna Motniška šola dobila to lepo pripomoč.

France Sajovic, učitelj.

Iz Starega Trga na Notranjskem 4. okt. (Čitalnica naša) obhaja obletnico 13. dne oktobra s tombolo in plesom. Tudi nova volitev odbora bode ta večer. Vljudo se vabijo udje pa tudi rodoljubni neudje v to veselico.

Odbor.

Iz Ljubljane. — Da se dežela naša ubrani goveje kuge, ki se je iz Bosnije zatrosila v Slavonijo blizo Hrvaške, je c. k. deželna vlada ukazala zapreti mejo proti Hrvaškemu, da ne pride ne hrvaška goveja živina ne drobnica, pa tudi nič družega od zaklane te živine v našo deželo. Tudi Štajarska in Primorska vlada je na svoji meji to ukazala. Huda kaznen zadene tacega, kdor prelomi to prepoved in prinese veliko nesrečo v svojo deželo.

— (Iz seje deželnega odbora 5. oktobra.) Obravnaval se je načrt o zdravstvenem nadzorstvu po občinah na deželi. Ta načrt, ki ima priti v razpravo deželnemu zboru, je izdelal c. k. deželni zdravstveni svet in c. kr. deželna vlada ga je z dodanimi mnenji okrajnih glavarstev poslala dežel. odboru v prevdarek. Dr. Jan. Bleiweis je v obširnem poročilu poročal o tem načrtu; odbor je soglasno sprejel vse njegove predloge, namreč